KEYA zpěvník 2020

Verze: 1.1 (1. srpna 2023)

Obsah			Lord Willoughby	49
			Marsyas a Apollon	50
1	Základní zpěvník	5	Mezi horami	51
	Amazonka	5	Mlýny	52
	Báje v nás	6	Montgomery	53
	Barbarské pobřeží	7	Morituri te salutant	54
	Batalion	8	Mumie	55
	Bedna od whisky	9	Nagasaki Hirošima	56
	Bláznova ukolébavka	10	Nosorožec	57
	Bratříčku, zavírej vrátka	11	O malém rytíři	58
	Čarodějnice z Amesbury	12	Ohníčky	60
	Černá díra	15	Omnia vincit amor	61
	Cernej pasažér	16	O Zlaté rybce	63
	Cestou do Jenkovic	14	Pánové nahoře	64
	Dál, dál, dál	17	Petěrburg	65
	Darmodej	18	Pískající cikán	66
	Dej mi víc své lásky	19	Pohár a kalich	67
	Desperát II	20	Pošťák	68
	Divoké koně	21	Pověste ho vejš	69
	Donald MacGillavry	22	Prasátko	70
	Dva Havrani	23	Prší	71
	Fi-li-mi	24	Ráda se miluje	72
	Frankie Dlouhán	25	Rána v trávě	73
	Hlídač krav	26	Rosa na kolejích	74
	Ho ho Watanay	27		75
	Hospoda U Davida	28	Růže z papíru Ryl jen, celej den ryl	76
	Hrobař	30		77
	Hruška	31	Sáro	78
	Hučka	32	Severní vítr	
	Hudsonský šífy	33	Sirka	79
	Jarní kurýr	34	Slavíci Z Madridu	80
	Jarní tání	35	Soudný den	81
	Jaro	36	Studený nohy	82
	Jasný jak facka	37	Stýskání	83
	Já s tebou žít nebudu .	38	Tak už mi má holka mává	84
	Jdem zpátky do lesů	39	Tereza	85
	Jdou po mě jdou	40	Těšínská	86
	Když mě brali za vojáka	41	Tisíc dnů mezi námi	87
	Kluziště	42	Topič	88
	Kometa	43	Topoly	89
	Kozel	44	To ta Hel'pa	90
	Krtek	45	Toulavej	91
	Lodníkův lament	46	Trampská	92
	Lokomotiva	48	Tři kříže	93

	Tulácký ráno	94		Pojď ke mně blíž	110
	Už to nenapravím	95		Ordinarium IV	111
	Válka růží	96		Pojďte ke mě všichni	112
	Velrybářská výprava	97		Prosba k duchu svatému	113
	Vlajka	98		Příjmám	113
	Vstávej, holka	99		Přijmi, Pane	114
	Zabili, zabili	100		Přijmi, Pane	114
	Zafúkané	101		Připravujte cestu	115
	Zatanči	102		Půjdeš-li pouští	116
	Zítra ráno v pět	103		Slunce Kristovy lásky .	116
	-			Spojnás v jedno, Pane .	116
2	Rybičkovky	104		Světem běžím dál	117
	Apoštolská	104		Svorni jsme	117
	Boží radost jak řeka	104		Svý kroky rozezpívej	118
	Bůh je záštita má	105		Tobě patří chvála	119
	Effatha	105		Vše, co mohu dát, je	
	Hosana	105		chvála	119
	Jsem všechno, co nemáš	106		Vychází	119
	Laudato Sii	107		Zde jsem	121
	Modlitba sv. Tomáše Mora	a107		3	
	Na Golgotu	108	3	Zahraniční	126
	Nám, Pane, dal jsi slovo			Take me home, country	
	své	109		roads	126
	Neseme, Pane, chléb a víne	o109		The House of the Rising	
	Ó. Pane, zhasíná den	110		Sun	128

1 Základní zpěvník

Amazonka [A]

- E A c♯mi cmi hmi

 1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,

 hmi A hmi E

 čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
- 2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto"slyší jinej, i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,

 A hmi E

 stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.
- 3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, "Amazonka"říkávali, a já hrdě přisvědčil.
- 4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka"neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

E7 A F#7 hmi
R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
A hmi A
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
hmi A
pořád stejná, přísahám.

Báje v nás [G]

emi H7 C G

1. Vlajky jsou zedrané, zmáčené deštěm
emi D G
Vojsko se zvedá jak hladový tvor
emi H7 C G
Zas válka začíná, kolikrát ještě
emi D
A mráz se plíží jak mor

 Světla na mečích, oheň Eliáše Třpytí se slzy v očích hrdinů Kněz káže o vodě a sám hříchy páše Kdo ví, v čím jméně spočinu

emi C D G
R: My táhnem a táhnem pustinou chladnou
emi C D G
Tak zatni zuby a ruce měj v pěst
emi C D G
Na konci báje vždy v krvi padnou
emi D
Ti, které nehřála čest

3. Možná jsme zemřeli, možná jenom spíme Život je sledem ztracených chvil I když jsme nechtěli, o válce sníme Meč máme u nohou, však hledáme cíl

R:

My táhnem a táhnem vysněnou zemí Jen příběh začne a vyjdeme zas Že cesta končí, ach, to zdá se mi

emi

A činy prověří čas

4. Na konci cesty jsem, na světa okraji Zacloním oči a pohlédnu dál A spatřím řeky, jak přes hrany padají Kdo vlastní vinu pochopí, ať navždy je král

Barbarské pobřeží [F]

Asonance

dmi C dmi

1. Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!

F C B♭ A Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží

dmi C dmi ami Snad uvidíme Afriku už zítra navečer

Bb ami dmi Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

- 2. Vidím loď, velkou loď!, křičí hlídka z ráhnoví, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží když galéra se na obzoru v dálce objeví, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 3. Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 4. To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 5. Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Vemte naší poštu domu do rodné Anglie! náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 6. Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 7. Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Ale pak náš výstřel z děla jim stěžen ustřelil, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 8. Slitování mějte! ty krysy křičely, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Tak dali jsme jim milost – ke dnu je poslali, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
- 9. S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Loď byla jejich rakví a moře jejich hrob, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Batalion [G] Spirituál Kvintet

em G D em G D G hm em R: Víno máš a markytánku dlouhá noc se pro-hý-ří Víno máš a chvilku spánku díky díky ver-bí-ři

em G D em hm

1. Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá-vá
em G D em hm em
ostruhami do slabin koně po-há-ní
Tam na straně polední čekají ženy zlaťáky a slá-va
do výstřelů karabin zvon už vyz-vá-ní

em G D em
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
em G D em hm em
zítra do Burgund batalion za -mí-ří
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
díky díky vám královští ver-bí-ři

2. Rozprášen je batalion poslední vojáci se k zemi hrou-tí, na polštáři z kopretin budou ve-čně spát. Neplač sladká Marion verbíři nové chlapce přivedou ti, za královský hermelín padne kaž-dý rád.

$\underset{Miki\ Ryvola}{\mathsf{Bedna}} \ \mathsf{od} \ \mathsf{whisky} \ [C]$

ami C ami E

1. Dneska už mě fóry nějak nej dou přes pysky,
ami C ami E ami
sto jím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu co nosím mi navlík' soudce linč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a cesta daleká,

D E A

do nebezskýho báru já sucho v krku mám,

D E A ami

tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý, postavil bych malej dům a z okna koukal ven, a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na týhle bedně stát. Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít, nemusel si dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny jak se to dělává, na krku ti zůstane jenom dírka mrňavá. Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, má to smutnej konec a whisky ani lok.

Bláznova ukolébavka [D]

D A

1. Máš má ovečko dávno spát,
G D
i píseň ptáků končí.
Kvůli nám přestal vítr vát,
jen můra zírá zvenčí.
A G
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A G A
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš má ovečko dávno spát

G
A
a můžeš hřát, ty mně můžeš hřát,

D
G
vždyť přijdou se ptát,

D
G
zítra zas přijdou se ptát,

D
G
zítra vy mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou. Ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídaš se mnou. Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám, když tebe mám rád, když tebe tu mám.

$\underset{\mathrm{Karel\ Kryl}}{\mathsf{Brat}\check{\mathsf{r}}\check{\mathsf{i}}\check{\mathsf{c}}\mathsf{ku}},\,\, \mathsf{zav}\check{\mathsf{irej}}\,\,\mathsf{vr}\check{\mathsf{a}}\mathsf{tka}\,\,[C]$

ami C

1. Bratříčku nevzlykej to nejsou bubáci,
G E7
vždyť už jsi velikej to jsou jen vojáci,
F E7
přijeli v hranatých železných maringotkách.

2. Se slzou na víčku hledíme na sebe: Buď se mnou bratříčku bojím se o tebe, na cestách klikatých bratříčku v polobotkách.

ami emi ami emi ami emi,ami,emi
R: Prší a venku se setmělo,
ami emi ami emi ami emi
tato noc nebude krátká ,
ami emi F emi ami E7
Beránka vlku se zachtělo Bratříčku:
ami E7
zavřel jsi vrátka ?

- 3. Bratríčku nevzlykej neplýtvej slzami nadávky polykej a šetři silami Nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme
- 4. Nauč se písničku není tak složitá, opři se bratříčku cesta je rozbitá, Budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

Čarodějnice z Amesbury [F]

dmi C dmi

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C dmi ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Bb ami Bb C dmi(G)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.

- 2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil, že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
- 3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali, a když ji vedli městem, všichni kolem volali: "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš, teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
- 4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, d'ábelským kouzlem prý se v netopýra promění a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou, sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
- 5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná, v noci se v černou kočku mění dívka líbezná, je třeba jednou provždy ukončit d'ábelské řádění, a všichni křičeli jako posedlí:"Na šibenici s ní!"
- 6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený: "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

- 7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou: "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam, pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
- 8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící, a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou, zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Černá díra [G]

- G D C G

 1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
 D C D G
 stalo se to v červenci jednou časně zrána,
 emi C A D
 šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
 G D C D G
 už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
- Máme doma ve sklepě malou černou díru, na co přijde, sežere, v ničem nezná míru, nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe, už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
- 3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka, babička je nervózní a nás, děti, tříská, sama musí poklízet, běhat kolem plotny, a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
- 4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří, půjdu díru nakrmit zbytky od oběda, díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
- 5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda, díra všechno vyvrhla, i našeho děda, potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou, opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A

 6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
 E D E A

 teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Černej pasažér [F]

dmi

1. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů

dmi

a mapu zabalenou do plátna

Α

Můj vlak však jede na opačnou stranu

dmi

a moje jízdenka je dávno neplatná

F,dmi,F,dmi,F,dmi

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům Ještě vidím, jak se kouří z komína V tom domě prostřený stůl Tam já a moje rodina

3. Moje minulost se na mě šklebí a srdce bolí, když si vzpomenu že stromy, který měly dorůst k nebi teď leží vyvrácený z kořenů

В

R: Jsem černej pasažér

C F

Nemám cíl ani směr

ВС

Vezu se načerno životem a nevím

B

Jsem černej pasažér

C F

Nemám cíl ani směr

B C A7

Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

4. Mám to všechno na barevný fotce někdy z minulýho století Tu jedinou a pocit bezdomovce si nesu s sebou jako prokletí

R:
5. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu a moje jízdenka je dávno neplatná

Cestou do Jenkovic [E]

E c♯mi 1. Můj děda z kola seskočil

D C D před prázdnou kašnou na náměstí Na lavičce chleba posvačil seřídil hodinky na zápěstí

E H
R: A čápi z komína od cihelny
D A
zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný

 Tři kluci v bílejch košilích dělili se o poslední spartu Ze zídky do záhonu skočili přeběhli ulici, zmizeli v parku

R:

3. V oknech svítěj peřiny na bílý kafe mlíko se vaří Teď právě začaly prázdniny venku je teplo a všechno se daří

R:

Dál, dál, dál [C]

C emi F G

1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,

C emi F G horečkou tě nohy povedo–u.

C emi F G Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,

F D7 G7 zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc, nežli v těžký chvíli modlení. Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic, prokleješ to zlatý kamení.

R: Dál dál dál co řeka pramení

D7 G7

tam, kde břeh ukrejvá drahý kamení.

C F C Dál dál dál tou řekou mámení.

G7 C

tak kde na tě kejvá zlatý znamení.

- 3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán, nebo zůstaneš v tý zemi spát. Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám, jak se budeš vo ty prachy bát.
- 4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení, na tebe už každej zapomněl. Máma co se na tě smála už je pod zemí a pro ni si valoun zlata chtěl.

R:

 Postavíš si barák bílej v modrym pobřeží, bankéři se vo tě budou prát. Už nebudeš chlapče milej vo to neběží, už nebudeš šťastnej nikde stát.

Darmodej [C] Jaromír Nohavica

ami emi ami emi 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,

ami emi ami emi sol včera městem muž a já ho z okna viděl

šel včera městem muž a já ho z okna viděl,

C G ami na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon

> emi po žal tan krásný dloubý tár

a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,

F♯dim **E7 ami** a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on. ¹

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky, a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Ami Emi C G

Ami F F#dim E7

na nanana nanana nanananana.:

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad, a on se otočil, a oči plné vran, a jizvy u očí, celý byl pobodán, a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán

4. Čelý se strachem chvěl,když jsem tak k němu došel, a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche, stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě, a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek, jenž prochází všemi sny,ale dnům vyhýbá se. Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem, když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník, šel, ale nejde už, krev skápla na chodník, já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón, a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem:

R: Váš Darmoděj ...

 $^{^{1}\}mathrm{F}\#\mathrm{dim}$ lze nahradit D7

Dej mi víc své lásky [G]

emi G

1. Vymyslel jsem spoustu nápadu, aúú
emi D7 H7
co podporujou hloupou náladu, aúú,
emi
hodit klíče do kanálu,
A ami
sjet po zadku holou skálu
emi H7 emi
v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, aúú, v bíle plachtě chodím pozadu, aúú, úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
 D7
 vyrábím tu hradní záhadu, aú!

G H7
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc, emi C G D7
má drahá dej mi víc své lásky, aúú
G H7
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásky, aúú.

3. Nejlepší z těch divnej nápadu, aúú, mi dokonale zvednul náladu, aúú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
D7
zamknu si na sedm západu, aú!

Desperát II [C]

C

1. Jel jsem dál, vítr vál, svýho koně jen jsem štval

F
C
v rovinách, v rovinách.
V srdci velkej smutek mám, a tak se lidem vyhejbám

E
na cestách, na cestách.

R: Pořád dál, pořád sám, Šerifa v patách mám.

ami G ami

Každej ví kolik má, když mě nožem oddělá.

ami G ami

Pořád sám, pořád dál, za mnou hoši, co jsem znal.

ami G F G

Dřív než slunce vyjde zas, ušetřím jim dech i čas.

 Už to vím, nestačím, marně tady pytlačím pod nebem, pod nebem. Tak už mě chytněte a do pekel mě pošlete, čert to vem, čert to vem.

R:

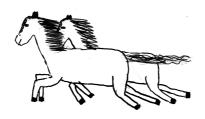
Divoké koně [C] Jaromír Nohavica

ami dmi ami C dmi ami

1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
dmi ami dmi ami Adim F
Vzduch těžký byl a divně voněl tabá-kem.

dmi ami dmi ami E7 ami
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

- 2. |: Běželi, běžěli, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor, :|
 |: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :|
- 3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :| |: naše touho ještě neumírej, sil máme dost. :|
- 4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :||: milování je divoká píseň večera. :|
- 5. |: Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :| |: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
- 6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, :|
 |: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
- 7. Já viděl divoké koně...

²Adim lze nahradit D7

Donald MacGillavry [G]

dmi

1. Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,

C

se svými muži hned vystoupil na hory,

dmi

to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,

B C dmi C kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.

 Do bitvy míří Donald MacGillavry, do bitvy míří Donald MacGillavry, přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý, je mírnější d'ábel než Donald MacGillavry.

dmi F

R: Sychravým večerem ohně se rozhoří,

G ami

anglické oddíly v údolí táboří,

dmi F

Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,

B C dmi C ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.

- Čeká jak liška, Donald MacGillavry, čeká jak liška, Donald MacGillavry, měří a váží, když pohlíží přes hory, ať žije král a náš Donald MacGillavry!
- R: Donald jde bojovat s lotry a ničemy, Donald jde bojovat se svými zbraněmi, za krále Jakuba, za Skotsko bojuje, kdo zbraň s ním zkříží, ať hříchů svých lituje!
- 4. Je jako krejčí, Donald MacGillavry, je jako krejčí, Donald MacGillavry, bodá a píchá do nepřátel na poli, spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!
- R: Donald je velitel, zbabělce nemá rád, Donald je přítel a Donald je kamarád, s chudými kráčí, za žebráky bojuje, zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!
- 5. Je jako švec, náš Donald MacGillavry, je jako švec, náš Donald MacGillavry, bije i krájí, vrtá a přišívá, děs kolem šíří a vítězství dobývá.

Dva Havrani [F]

dmi C dmi

1. Když jsem se z pole vracela,
dmi C dmi
dva havrany jsem slyšela,
dmi F C
jak jeden druhého se ptá:
dmi C dmi
|: kdo dneska večeři nám dá? :|

- Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil, krhavým zrakem k lesu hleděl |: a takto jemu odpověděl. :|
- Za starým náspem, v trávě schoulený tam leží rytíř v boji raněný, a nikdo neví, že umírá,
 jen jeho kůň a jeho milá. :
- 4. Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má, už pro nás bude dosti místa,
 |: hostina naše už se chystá. :|
- 5. Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem, a až se masa nasytíme,
 |: z vlasů si hnízdo postavíme. :|

Fi-li-mi [As] Spiritual kvintet

fmi
G#
1. Čert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se strať,
fmi
cmi
fmi
že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám.

fmi G♯
R: Filimióri júliei, filimióri júliei
fmi
filimióri júliei,

cmi fmi vo tom si teď zpívám

- 2. Jen pražec chop a kolej suň, chyť lano táhni jako kůň, pod tíhou jako medveď fuň jó, tak se nato dívám!
- 3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad, na vodu smíš jen vzpomínat jó, tak se na to dívám!

R:

4. Když koněčně máš vody dost, určitě prěs ní stavíš most, kláda ti ráda zlomí kost jó, tak se nato dívám!

R:

5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal, ještě to cejtí každej sval, jó tak se na to dívám.

R:

6. Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vocaď hnout
Na tuhle trať zapomenout, jó tak se na to dívam.

R:

7. Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej můj vagón bude pérovej jó, a vo tom si teď zpívám.

R:

Frankie Dlouhán [C] $_{\mathrm{Jan\ Nedv\check{e}d}}$

R: Měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán

F
C
po státech toulal se jen sám

F
C
G
a že byl veselej tak každej měl ho rád

F
tam ruce k dílu mlčky přiloží

C
ami
a zase jede dál

F
G
a každej, kdo s ním chvilku byl,

F
G
C
tak dlouho se pak smál.

- 2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl. Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát. A když pak večer ranče tiše usínaj, Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.
- 3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít. Jeho srdce spí, tiše smutně spí. Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl. Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav [C]

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,

F G C
já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
C F G C
zpívat si: pam pam pam ...

- 2. K vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich: nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- 3. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy. S nohama křížem a s rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ho ho Watanay [G]

D

1. Spinkej můj maličký,
C
D
máš v očích hvězdičky,
C
G
D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C G D

ho ho Watanay, kiokena kiokena.

2. Sladkou vůňi nese ti noční motýl z paseky vánek ho políbá už usíná už usíná

R:

3. V lukách cosi zavoní, rád jezdíš na koni, má barvu havraní jak uhání jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usína, hvězdička už zhasíná, vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá.

R:

$\mathsf{Hospoda} \, \underset{\mathrm{Fleret}}{\mathsf{U}} \, \mathsf{Davida} \, \left[G \right]$

1.	C G C G ami V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí
	D G sehnat místo u stolu,
	sednout si na lavici, dát si pravou kyselici
	D G anebo rum a kofolu.
2.	Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída, zákaz her s výjimkou domina, a když je někdy pod psa venku, hospodský též dá si sklenku,
	přisedne k vám a vzpomíná.
R:	H emi Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným kumštýřem,
	H emi zpíval a napříč flétnou hrál,
	H emi A procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
	C D každej mě znal,
	H emi a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízky,
	H emi po koncertě rovnou do šatny,
	H emi A za podpisy do cancáku vlezly mi až do spacáku,
	C D G ale to je dnes už neplatný.
3.	Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlo

3. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlou slávou, a je ticho a jen pendlovky jdou, pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtipy rozléhají se hospodou.

- 4. A když nese další várku jak Děda Mráz s nůší dárků, štamgastům se oči rozzáří, co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku, tržba se dnes jistě vydaří.
- R: Jó, je to dnes až k nevíře, ten chlap býval slavným kumštýřem, zpíval a napříč flétnou hrál, procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi každej ho znal.
 A teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči, když sem přijdou kluci s kytarou, stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení a říkají si, že je zas pod párou.
- 5. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice, tož tam, co je tech nejvíc obchodů, rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu, ucítíte hospodu.

 A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od každého,

 C G/H

 že je to notorický lhář, ale já ho viděl jednou v květnu,

 ami D G

 jak tam stál a v ruce flétnu, a kolem hlavy,

 C kolem hlavy vám měl svatozář.

R:

$\underset{\mathrm{Premier}}{\mathsf{Hroba\check{r}}}\left[G\right]$

G

- V mládí jsem se učil hrobařem emi jezdit s hlínou, jezdit s trakařem C D kopat hroby byl můj ideál.
- 2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem s černou rakví, bílým pomníkem toho bych se nikdy nenadál.
- 3. Že do módy příjde kremace černej hrobař bude bez práce toho bych se nikdy nenadál nenadál.
- 4. Kolem projel vůz milionáře záblesk světel pad mi do tváře, marně skřípěj kola brzdící.
- 5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám tam se s černou rakví neshledám, sbohem bílé město zářící.
- 6. Na na na

$\begin{array}{c} \text{Hruška} \; [D] \\ \text{\check{C}echomor} \end{array}$

D A 1. Stojí hruška v širém poli

D G A vršek se jí zelená,

D G A D |: Pod ní se pase kůň vraný,

- 2. Proč má milá dnes pásete z večera do rána
 |: Kam můj milý pojedete já pojedu s váma :|
- 3. O já pojedu daleko přes vody hluboké|: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké :|

Hučka [G] Zelenáči

G ami

- 1. Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,

 D
 C
 G
 tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.
 Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.
- R: Za chví li už budu v dáli, za chví li mi bude fajn, o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn. Za chví li už budu v dáli, za chví li mi bude fajn, o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
- 2. Nejdřív zní vlakovej zvonec, pak píšťala, je mi hej, konečně vím, že je konec naší lásce tutovej. Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej son budu hrát, sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.
- 3. Polámalse mraveneček, ví to celá obora, o půlnoci zavolali mravnčího doktora. Doktor klepe na srdíčko, potom píše recepis: "třikrát ránu mezi voči, bude chlapík jako rys." Dali ránu mezi oči, pohladili po čele, bum a mrtvej mraveneček ráno leží v kostele.
- 4. Pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví, starej pecař není doma a mladej to neumí. Zavoláme na dědečka, ten má velký kladivo, dá do toho čtyři rány a už letí na pivo.
- 5. Skálou, stepí, divočinou, hladový a roztrhán, s ohněm v ruce, s nožem v srdci, znaven běží partyzán.

Hudsonský šífy [C]

ami C

Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,

G ami jako já, jako já .

G Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený, ami G ami G G♯ ami ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná. Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

F ami G ami
R: Tak ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dřívě dohrabem
G G‡ ami G G‡ ami
Jo ho ho, jo ho ho.

- 3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostlenejch lodníků, jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- 4. Ten kdo má na bradě mlíko,kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná. Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- 5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já. Kdo chce celý noci čuchat pekelního ohně smrad, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- 6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jako já. Kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk, ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Jarní kurýr [C]

C F C

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
emi E E7
údolím jarní kurýr jede k nám.
ami G F E7
V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
ami G F E ami
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.

ami G
R: Ví, celej kraj to ví,
F G F E7 ami
veze k nám jaro v brašňe sedlový.

- Už zase dou krajem vánky voňavý, obouvám svoje boty toulavý.
 Dobře ví moje milá i kdyby víla byla, tyhle toulavý boty nezastaví.
- R: Mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
- 3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou, musím jít stopou bílou toulavou. Neplakej že se ztratím já do roka se vrátím. Prošlápám cestu domů jarní trávou.
- R: Víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání [C]

ami dmi C F

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
dmi E ami
a nad ledem se voda objeví.
ami dmi C F
Voňavá zem se sněhem tiše plíží
dmi E ami

dmi E am tak nějak líp si balím, proč bůhví.

F C
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí
F C E7
na kterejch potkáš kluky ze všech stran
ami dmi
|: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
F E ami E7
oživne kemp, jaro vítej k nám. :|

- Kdo ví jak voní země, když se budí pocit má vždy jak zrodil by se sám. Jaro je lék na řeči, co nás nudí na lidi, co chtěj zkazit život nám.
- 3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo srdce těch pánů, co je jim vše fuk. Pak bych měl naději, že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

Jaro [C]

G 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz, tak strašlivou zimu, nezažil nikdo z nás. ami G ami Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh G ami a vánice sílí v poryvech ledových. Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá, dmi do sýpek se raději už nikdo nedívá. C Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

- 2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal. Když vystrašený soused na okno zaklepal. Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí. Já do města bych zajel, doktor snad poradí. Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal, dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval: Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz, a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.
- 3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám. Na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám. Trvalo to dlouho, než se vítr utišil. Na sněhové pláně si každý pospíšil. Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám, kterým bych té noci nejel ani sám. Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem. Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já kloubouk sňal.
- 4. Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jasný jak facka [G]

emi D C

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče,
G D G
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
D ami H7
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
emi D C emi
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci, za který držet by ho měli v pevný kleci, říkal, že svět je vlastně velikánská koule, a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

emi G D
R: Jasný jak facka, země je placka
ami G
a kolem dokola jen oceán,
emi A
do tisíc láter, tvrdil to páter,
C F D
a to je víc než kapitán,
G D
ten když si nahne, hned ho to táhne
ami G
pořád na západ do Indie,
emi A
po zlatě prahne, skončí na ráhně
C G
a dýl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu, že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů, dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Já s tebou žít nebudu [G]

emi F♯ 1. Bylas' jak poslední hlt vína,

H7 emi, Edim, H7 sladká a k ránu bolavá,

emi F‡ za nehty výčitky a špína,

H7 emi,Edim,H7

říkalas': dnešní noc je tvá.

G H

R: Co my dva z lásky vlastně máme,

ami Edim H7 hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám "kiš-kiš",

H7 emi, Edim, H7

a my jsme v koncích čím dál blíž.

emi ami Edim H7 |: A me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :|

 Zejtra tě potkám za svým stínem, neznámí známí v tramvaji, v cukrárně kávu s harlekýnem, hořká a sladká splývají.

R:

- 3. Bylas' jak poslední hlt vína, zbývá jen účet zaplatit a jít, za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit.
- R: Co my tři z lásky vlastně máme, hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš, navrch má vždycky těžký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž.

|: Navrch má vždycky těžký kámen a my jsme v koncích čím dál blíž ... :|

$\begin{array}{c} \text{Jdem zp\'atky do les\'u } [G] \\ \text{Pavel Lohonka \'{Z}alman} \end{array}$

	amı <i>ı</i>	U	G,C,G
1.	Sedím	na kolejích které nikam nev	redou,
	ami7	D	G,C,G
	kouká	m na kopřetinu jak miluje se	e s lebedou.
	ami7	D	G,emi
	Mraky	vzaly slunce zase pod svou	ochranu,
	ami	D	G,D
	Jen ty	r nejdeš holka zlatá kdypak j	á tě dostanu.
R:	ami už mís G Z ráje	emi my vyhnaní z ráje, kde nem i7 C7 G D sta prej něco se chystá emi , nablýskaných plesů, ami7 C G zpátky do lesů . Za nějakej č	G D

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí

R:

3. Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou Zabalíme všechny co si dávaj rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou

Jdou po mě jdou [D]

D G D

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,

f#mi hmi A na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

G D A hmi |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,

G D

svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,
|: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :|

D G D

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,

f**⊭mi hmi A** na každém rohu mají fotku mou,

G D A D kdyby mě chytli, jó, byl by ring,

G D C G A D tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

- 3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt,
 |: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :|
- 4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|

R:

- 5. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou, kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka [C]

- ami C G C

 1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
 dmi ami E F
 vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola,
 G C G ami E ami
 la, la, jak ti všichni dokola.
- 2. Zavřeli mě do kasáren začali mě učiti, jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti.
- 3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil. Vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil.
- 4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic, po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic.
- 5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla, protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla.
- Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
 Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala.
- 7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila, na shledanou, pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, jakpak se Vám líbila? la, la; no, nic moc extra nebyla...

Kluziště [C]

C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
pak přitáhl kovadlinu a ob rovský kladi-vo.

C emi7 ami7 C
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C emi7 ami7 C
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

- 2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
- 3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

Kometa [C] Jaromír Nohavica

ami

 Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela, dmi G7 zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7 v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

ami dmi G7 C E7

R: O vodě, o trávě, o lese,o smrti se kterou smířit nejde se, ami dmi o lásce, o zradě, o světě

E E7 ami a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

- 3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
- 4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
- 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

Kozel [G] Jaromír Nohavica

1. Byl jeden pán ten kozla měl

D7

Velice si s ním rozuměl

C

Měl ho moc rád, opravdu moc.

D7 G D7 G

Hladil mu fous na dobrou noc

- Jednoho dne se kozel splet rudé tričko pánovi sněd Když to pán zřel, zařval jejé Svázal kozla na koleje
- 3. Zapískal vlak, kozel se lek To je má smrt, mečel mek mek Jak tak mečel, vykašlal pak Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

$\mathop{\mathsf{Krtek}}_{\mathrm{Buty}}[\mathrm{C}]$

ami D ami V zemi se narodil krtek tam svoje mléko sál dmi B G F E do pusy vlezla mu hlína a on ji vykuckal jé Chtěl se na ni podívat, ale byla tam tma G ami ty nikdy nebudeš vidět řekla mu maminka .

G C ami
Zaměstnávám pána se žlutým sakem dmi C
do práce mi nosí fajfku s tabákem s tabákem co voní přesně nevím čím, v duši se mi honí jeho saka stín.
Pán se žlutým sakem,mi sirku rozhoří zapálím si fajfku a plynně hovořím hovořím a kouřím, bajky vyprávím a v tom kouře dýmu náhle uvidím Ufo sifon,... Milan silon,

to pěkně zapadá, kytka lopata

ami D ami
Lopata do země jede otvírá se škvírka,
dmi B G F
vidíme normální nebe všichni až na krtka.
G
Fajront!

$\underset{\mathrm{Hop\ Trop}}{\mathsf{Lodn}}\mathsf{ikuv}\,\,\mathsf{lament}\,\,[G]$

1	G D Já snad hned, když jsem se narodil,		
Ι.			
	G D G na bludnej kámen šláp',		
	D emi D emi		
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,			
	\mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{G}		
	velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,		
	D drsnýmu chlapu nesvědčí,		
	emi D emi		
	já ťuk' si na čelo.		
	D,G,D,G,C,G		
	G D		
R٠	Máma mě doma držela a táta na mě dřel,		
٠			
	G id manh' isam itt hand ktudayat Indubush isan tagahu ahtil		
	já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl		
	G D		
	voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou		
	D G D emi		
	a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.		

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást, že na lodích je veselo a fasujou tam chlast, a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp, kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach, všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas' a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás. 4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví, moc nikomu se nechtělo do vody ledový, k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl, všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv', na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít, teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Lokomotiva [G]

G D

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo

emi C

a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo,

G D

jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,

emi C

jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G D emi C
R: Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
G D emi C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D emi C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G D emi C
jsi prezident a já tvé Spojené státy.

 Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená, a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť, můžeme si takhle volat, když budeme chtít.

R:

3. Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš, nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš, naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem, já to každej večer spláchnu půlnočním expresem.

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John, ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon, a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu, stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

Lord Willoughby [C]

ami GC F E

1. Byl patnáctý den léta a horký vítr vál, když
ami G C F E
u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
F C F G
od ostří mečů blyštivých se slunce odráží,
C ami F E ami
když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.

- Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít, však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby, Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal, by potupnou porážku Anglii přichystal.
- 3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí a síly našich mužů se zvolna vytrácí, vojáci už i z louží začali vodu pít, když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
- 4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají a angličtí vojáci po stovkách padají a o jejich porážce už není pochyby, když do útoku troubí statečný Willoughby.
- Do znavených vojáků on novou sílu vlil, na španělské oddíly tak tvrdě udeřil, že španělská armáda útoku podléhá a vítězné volání se vůkol rozléhá.
- 6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá, i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává, tak jako tam u Flander za španělské palby, kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Marsyas a Apollon [G]

ami 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu Athéna jméno má za starých dávných časů ami odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří emi C kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

emi emi C R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout CGDG |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|

- 2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří král Midas má říct, kdo je lepši, Apollón zpívá o život soupeří, jen jeden vítěz bývá
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
- 3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen prohrál a zápolí podveden vůlí krále sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit : Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :
- 4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu dárkyně moudrosti za starých dávných časů Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy ...

$\underset{\check{C}echomor}{\mathsf{Mezi}}\;\mathsf{horami}\;[C]$

- 2. Keď ho zabili zamordovali, na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili,
- 3. Ej, křížu, křížu, ukřižovaný zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
- 4. Tu šla Anička, plakat Janíčka, hned na hrob padla, a viac něvstala, dobrá Anička.

Mlýny [G] Spirituál Kvintet

G
R: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C C7 G
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
H7 emi C
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
G D C
Otáčí, otáčí, otáčí.

G

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,

C7 (1) G

Melou bez výhod a melou stejně všem, melou doleva a melou doprava,

Melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

J

Melou otrokáře, melou otroky,

C

Melou na minuty, na hodiny, na roky,

H7 C

Melou pomalu a jistě, ale melou včas,

G D7 G já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem, pane, já bych mlel, až by se chvěla zem, to mi věřte, uměl bych dobře mlít, já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit, ty mlýny čekají někde za námi, až zdola zazní naše volání, až zazní jeden lidský hlas: no tak už melte, je čas!

Montgomery [D]

D G Emi

1. Déšť ti holka smáčel vlasy,

z tvých očí zbyl prázdnej kruh.

G Emi

Kde je zbytek tvojí krásy,

To ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony, Déšť ti smejvá ze rtů růž.

 Tam na kopci v prachu cesty leží i tvůj generál.
 V ruce šátek od nevěsty, Ale ruka leží dál.

R:

 Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těškejch chvil. Proužek krve stéká prachem, Déšť jí slepil vlasy jak klíh.

R:

$\underset{\mathrm{Karel\ Kryl}}{\mathsf{Morituri\ te\ salutant}} \ [C]$

ami G dmi ami

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
F G7 C
a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
dmi G C ami
|: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
G ami ami G ami E7
a pírka touhy z křídel pegasů. :|

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky a pase staniol,
|: a z očí chvíč jí plá, když háže do neznáma, ami dvě křehké snítky rudých gladiol.:|

G

R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely, ami počkejte chvíli mé oči uviděli, G

tu strašne dávnou vteřinu zapomnění, ami G7

Seržante mávnou a budem zasvěceni,

ami E ami G ami E7

Morituri te salutant, morituri te salutant.

- Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá, a písek víří křídla holubí a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá, a zvedá chmýři které zahubí.
- 4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka, rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína, a děsně velká bíla oblaka.

Mumie [C] Slávek Janoušek

C F
1. Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává
G C

G C FG divné skvrny kolem brady a neustálá únava, Tam, kde se nosí řády mě často píchává, no, prostě dohromady žádná sláva.

2. Cítím jak vysychám, mezi čtyřmi betonovými stěnami Já vím, že nejsem sám ve vchodě jsem se o tom bavil s našimi ženami.

ami emi ami emi Jedna na ukázku odhalila svoji pleť a řekla:

ami emi ami emi "Hele, tady tuhle vrásku tu tam mám až teď

F G ami emi Ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii

F G ami Jen ti, co včas nasadí pleťovou masku jenom ti přežijí! F C G F C

Náš konec stejně nebude jiný, stačí projít hrobku s kapucíny.

ami F G R: Tam stojí: To, co jste teď vy byli jsme i my

ami F G F G To, co jsme teď my budete i vy. Vysušený

3. Cítím jak vysychám na duši kraba, srdce z betonu, Já vím že nejsem sám v mém okolí ztvrdlo kdekomu.

Co kdybychom jednou na ukázku, odhalili svoji tvář, odložili masku vedle na polštář, Kolik by tu zbylo z nás ohlodaných mumií, Jen ti, co vsadí na lásku jenom ti přežijí. Malicherná vítězství, prohry a viny, stačí projít hrobku s kapucíny.

- R: Tam stojí: |: To, co jste teď vy byli jsme i my. To, co jsme teď my budete i vy. :| Vysušený.
- 4. Cítím jak ožívám,|: oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám :|

Nagasaki Hirošima [C]

C G F G C G F G

1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Zidenic,

C G F G ami z tak velký lásky většinou nezbyde nic,

F C F C G Z takový lásky jsou kruhy pod očima

C G F G C G F G a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

- Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene, tam, kde je láska, tam je všechno dovolené, a tam, kde není, tam mě to nezajímá, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
- Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá, ale jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
- 4. = 1.
- 5. Mladičká básnířka s korálky nad kotníky, bouchala na dvířka paláce poetiky, s někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby, tak o tom napsala sonet na čtyři doby.
- 6. Své srdce skloňovala podle vzoru Felinghetti, ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty, plná tragiky, plná mystiky, plná splínu, pak jí to otiskli v jednom magazínu.
- 7. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu, od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu, trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora a týden nato byla hvězdou Mikrofóra.
- 8. Pod paží nosila rozepsané rukopisy, ráno se budila vedle záchodové mísy, múzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.
- 9. Sly řeči v okolí, že měla něco s esenbáky, ať bylo cokoli, přestala věřit na zázraky, cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota, tak o tom napsala sonet ze života.
- 10. Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje, kterého ho vzala, pak se dala tichounce do pláče. a její slzy kapaly na její mrkváče,

$\underset{\mathrm{Karel\ Plihal}}{\mathsf{Nosorožec}}[C]$

ami dmi ami 1. 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce, D7 dmi ami originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě. dmi Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký, pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě. dmi ami Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže, D7 ami při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce. dmi Vzikly větší potíže, když Božena v negližé, dmi ami když Božena v negližé řvala, že ho nechce.

2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce, originál nosorožce, co nevidíš v obchodech. Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla padej sbohem, zabouchla před nosorohem, tak tu sedím na schodech. Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda, originál medvěda, tuším značky grizzly. Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.

ami dmi ami
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorohem a s medvědem,
dmi ami H7 emi
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O malém rytíři [D]

hmi [

R: Ref: Jede jede rytíř, jede do kraje

A hmi

Nové dobrodružství v dálce hledaje

hmi 🛚 🗀

Neví co je bázeň, neví co je strach

A hmi

Má jen velké srdce a na botách prach

6 F:

1. Jednou takhle v neděli, sľunce pěkně hřálo

i F₁

Bylo kolem poledne, když tu se to stalo

G A

Panáček uhodí pěstičkou do stolu:

G A

Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!

hmi A

Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát

G F♯7

Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!

- 2. Ale milostpane! spráskne ruce starý čeledín Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením: Má povinnost mi velí pomáhat potřebným Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným Marně za ním volá stará hospodyně: Vraťte se pane, lidi sou svině!
- 3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu Z lesa na něj vyskočila banda trhanů Všichni ti chudí, slabí, potřební no chátra špinavá Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

- 4. Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pouť Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout! Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu) A zde můj štít a přílbice! (plechovka od špenátu) Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé! Jedem vysvobodit princeznu z letargie
- 5. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla Vyprskla smíchy a plácla se do čela Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzý! O mou ruku se chce ucházet tahle figůra Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!
- 6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu neprohrál I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty A děvka z ulice mu plivla na kalhoty Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci Zůstává rytířem - ve svém srdci

Ohníčky [F] Zdeněk Vřešťál

dmi E gmi A7

1. Někdo si rád přihne z poháru,
dmi E gmi A7
Já jsem zas u každýho požáru,
dmi E gmi A7
Někdo rád Sparty já mám rád kvarty,
dmi A7 dmi
Dva tóny, co se hoděj do páru.

 Každej z nás pěstuje svý koníčky, jeden má auto, druhej rybičky, i já mám hobby, od jistý doby. Mě nejvíc pobavějí ohníčky.

gmi A Cmi7 D7
Jó, zrovna nedávno mi krásně chyt,
gmi A Cmi7 D7
na první sirku sousedův byt,
gmi A Cmi7 D7
něco vám povím, v tomhle si hovím.
gmi D7 gmi A7
Oheň má vždycky dobrej apetit.

3. Rozvíjím svůj talent každej den tykám si s ředitelem sirkáren. Žejtra si beru paličovu dceru, jsem prostě pro svou věc zapálen.

Jednou se spojím s výzkumem a vědou, abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou. A místo hřebenu měl drsnou plochu škrtátka, a pak se učesal, jé to by byla pohádka...

Omnia vincit amor [F]

dmi C dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F přisedl k nám a lokálem zní

ami F C

pozdrav jak svaté přikázání:

dmi C dmi Omnia vincit Amor.

 Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván, se mnou ať zpívá, kdo za své vzal Omnia vincit Amor.

F C dmi

R: Zlaťák pálí, nesleví nic,

 $\mathsf{F} \mathsf{C} \mathsf{F}$

štěstí v lásce znamená víc,

gmi F C A7 všechny pány ať vezme ďas!

dmi C dmi Omnia vincit Amor.

- Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět, v plamenech pálit prosby a pláč -Omnia vincit Amor.
- 4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť, vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: Omnia vincit Amor.

R:

- 5. Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst, až řekl moudrý: "Pochopíš sám, všechno přemáhá láska."
- 6. Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zšedla pod tíhou let, každého zdravím tou větou všech vět: Omnia vincit Amor.

O Zlaté rybce |G| Bratři Ebenové

Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,

a to je realita, a to je realita,

slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,

a to je realita, a to je realita,

vidím, jak u Vltavy ňákej chlap ryby chytá,

G najednou zlatá rybka se na udici zmítá, a to je realita, a to je realita.

G

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,

C ami7 D D kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,

je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,

G ami7 D CADC kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?

2. Teď je tu situace velice zapeklitá, a to je realita, a to je realita, víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá, a to je realita, a to je realita, jenomže co je doma, jenom to se počítá, tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá, a to je realita, a to je realita.

R:

3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti, a všecky slibovaly, a všecky slibovaly, a když se obměkčit dal a do vody je pustil, i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly, česká ryba je kluzká a šupinami krytá, ta ti něco nakecá a člověk se nachytá, a to je realita, a to je realita.

R: ... a kde je fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?

Pánové nahoře [C]

C emi G7 dmi7 1. 1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní dmi7 C dmi7 G7 a nevím vlastně ani, budete-li ho číst, dmi7 emi přišlo mi ve středu do války předvolání, C dmi7 G7 je to bez odvolání, tím prý si mám být jist. F Cdim Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,³ dmi7 G7 Ami už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč, dmi7 pánové nahoře, uctivě se vám klaním dmi7 dmi7 G7 C emi dmi7 G7 a zítra vlakem ranním odjíždím někam pryč.

- 2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí, slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy, které snadno a brzy se z očí neztratí. Znám vaše věznice, znám vaše kriminály, i ty, kterým jste vzali život či minulost, vím také, že máte solidní arzenály, i když jste povídali o míru víc než dost.
- 3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí a na věci to přece vůbec nic nemění, pánové nahoře, na to jste vážně malí, abyste vydávali rozkazy k vraždění. Musí-li války být, běžte si válčit sami a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být, jestli mě najdete, můžete klidní být, střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít...

³Cdim lze nahradit D7?

Petěrburg [C] Jaromír Nohavica

ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E ami padá na mě žal,

F

zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba,

E ami kterou jsem mu dal.

C dmi E

R: |: Lásku moji kníže Igor si bere,

F H7 E

nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,

ami F E ami havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :|

- 2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků, moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.
- R: |: Mému žalu na světě není rovno, vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno, vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :|

Pískající cikán [G]

- G ami G amiG ami hmi ami

 1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
 G ami hmi C G C G C D
 tam, kde stráň končí vonící,tam písničku někdo píská.
- 2. Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska, švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
- 3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá, domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
- 4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská, "Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
- 5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská, "kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."
- 6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská, cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
- 7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka: peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pohár a kalich [G]

Klíč emi emi 1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá, pohleď te, nad polem Spitálským vrcholek roubení skrývá, : za chvíli zbyde tam popel a tráva, nás čeká vítězství, bohatství, sláva. : 2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří, palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří, : ta malá země už nemá co získat, teď bude tancovat, jak budem pískat.: ami R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál, H7 ami odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, ami, G, emi, H7 (melodie "Ktož sú boží bojovníci") emi emi emi zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít. 3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva. všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává, : ve znaku kalich, v kalichu víra, jen pravda vítězí, v pravdě je síla. : 4. "Modli se, pracuj a poslouchej, "kázali po celá léta, Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa, : být rovný s rovnými, muž jako žena, dávat všem věcem ta pravá jména. : 5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa, se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá, : nad nimi stojí muž, přes oko páska, slyšet je dunění a dřevo praská.: emi ami G emi H7 R: ...Kdož jsú boží bojovníci a zákona jeho,

emi D

prostež od Boha pomoci a dúfajte v něho ...

ami

Pošťák [C]

ami 1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát, dmi ami psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad', G ami ami z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek': dmi ami pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek, ami G sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér, dmi ami brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: Buď fér!

R: Pošťák se má, za známky neplatí,

D C E7 A
hlavně když se s pytlem prachů někam neztratí,

D A
pošťák se má, a když se neztratí,

D C E7 A
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív, led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div, místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít, dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít, zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

Pověste ho vejš [G]

emi

Na dnešek jsem měl divnej sen slunce pálilo a před salonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání uprostřed šibenice z hrubých klád Šerifův pomocník sejmul z hlavy odsouzenci kápi a dav zašuměl překvapením i já jsem zašuměl překvapením ten odsouzenec jsem byl já a Šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

emi G D

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost.

ami emi D emi

Pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho že byl jinej, že tu s námi dejchal stejnej vzduch. Pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

emi G D 3. Pověste ho za El Passo, za snídani v trávě a lodní zvon.

ami emi C HZa to že neoplýval krásou, že měl country rád, že se uměl

emi smát i vám.

G D ami G D R: Nad hlavou mi slunce pálí konec můj nic neoddálí,

G D ami

do mejch snů se dívám z dáli. A do uší mi stále zní

Н

tahle moje píseň poslední

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad, za to že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:

- 5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib, že byl zarputilým optimistou a tak dělal spoustu chyb.
- 6. Pověste ho, že se koukal, a že hodně jed a hodně pil, že dal přednost jarním loukám a pak se oženil a pak se usadil a žil

Prasátko [G]

|: G C B D :|

G C B D

1. Přišlo za mnou jedno malé prasátko,
G C B D

že už se mu nelíbí být prasátko
emi G C D

(|:)Mazlil jsem se s ním, s tím prasátkem maličkým
G ami D7 G CD
chrochtalo mi něco do uší(:|)

2. Měl jsem uši oslintané prasátkem, které potom zase rychle uteklo. Někam za láskou a já se trápím otázkou, co chtělo to malé prasátko. Někam za láskou a já se trápím otázkou, co chtělo to malé prasátko.

Prší [C] Karel Plíhal

C C/H dmi G C C/H
R: Prší a hvězdy na plakátech blednou,
dmi E ami ami/G
zpívám si spolu s reprobednou,
F G
jak ta láska deštěm voní,
C G
stejně voněla i loni, zkrátka

Prší a soused chodí sadem s konví, každej se diví, jenom on ví,
 F E A dmi proč místo toho kropení si nezaleze k topení
 G C F E a nepřečte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

R:

2. Prší a soused venku prádlo věší, práce ho, jak je vidět, těší, ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku, stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

Ráda se miluje [C]

ami G C
R: Ráda se miluje, ráda jí,
F emi ami
ráda si jenom tak zpívá,
G C
vrabci se na plotě hádají,
F emi ami
kolik že času jí zbývá.

F C F C E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

ami G C F emi ami

a Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští, sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě [C]

(Capo 3)

G ami ami R: Každý ráno boty zouval Orosil si nohy v trávě G ami emi ami Że se lidi mají radi doufal A procitli právě G ami ami Každý ráno dlouze zíval Utřel čelo do rukávu emi ami ami ami A při chůzi tělem semtam kýval před sebou sta sáhů

- C G F C

 1. Poznal Moravěnku krásnou
 ami G C
 a vínečko ze zlata
 C G F C
 V Čechách slávu muzikantů
 ami emi ami
- 2. Toužil najít studánečku A do ní se podívat By mu řekla proč holečku Musíš světem chodívat

Umazanou od bláta.

3. Studánečka promluvila To ses musel nachodit Abych já ti pravdu řekla měl ses jindy narodit.

Rosa na kolejích [C] Wabi Daněk

C dmi d#mi,emi

1. Tak jako jazyk stále naráží

C

na vylomený zub

dmi d‡mi,emi

tak se vracím k svýmu nádraží

 \mathbf{C}

abych šel zas dál

Fadd9

Přede mnou stíny se plouží

Ami F#dim a nad krajinou krouží

dmi d‡mi,emi C

podivnej pták, pťák nebo mrak.

dmi emi C

R: Tak do toho šlápni ať vidíš kousek světa

dmi emi (

vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.

dmi emi C

telegrafní dráty hrajou ti už léta

dmi d#mi emi d#mi,dmi,C

to nekonečně dlouhý monotónní blues.

c

Je ráno, je ráno.

dmi,d♯mi emi d♯mi,dmi,C

Nohama stíráš rosu na kolejích

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí celej svůj dům – deku a rum.

Růže z papíru [F]

dmi E7 gmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám nemám klid,
ami dmi
hlava třeští, asi tě mám rád.
E7 gmi
Stále někdo říká: Vzbuď se,věčně trhá nit,
ami dmi
studenou sprchu měl bych si dát.

D7 gmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 F A7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
dmi gmi
V tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
ami dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

 Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš.
 Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

Ryl jen, celej den ryl [C]

ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

ami

pak s partou, která makat dovede,

Ε

jsem došel tam, co tunel povede.

E7 ami **E7** ami ami R: A ryl jen, celej den ryl, já ryl jen, celej den ryl, C abych dřív, než do svý boudy pudu spát, ami/G ami/F E7 čaj v kantýně moh' si dát, ami F7 ami já ryl jen, celej den ryl, celej den, E7 ami E7 ami jak krtek celej den jen ryl. : ami G F E7 :

- Kdo netrhal skálu, těžko pochopí, co sám dynamit někdy natropí, když jednou náhle došlo k výbuchu, Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.
- 3. A když z tý vejšky zas na zem si kec', předák McCane ho popad' za límec: "Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš, mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
- 4. Teď po létech, když večer sedím sám, na starý dobrý časy vzpomínám, zas slyším tmou, jak rány duněly, když ve skalách jsem lámal tunely.

Sáro [C]

ami emi F C

1. Sbor kajícných mnichů jde krajinou v tichu
F C F G
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
A z prohraných válek se vojska domů vrací
však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

- R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo, že tři andělé boží k nám přišli na oběd. Sáro, Sáro, jak moc anebo málo mi chybí abych tvijí duši mohl rozumět.
- 2. Vévoda v zámku čeká na balkóně až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav. Srdcová dáma má v každé ruce růže, tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.
- 3. Královnin šašek s pusou od povidel sbírá zbytky jídel a myslí na útěk. A v podzemí skrytí slepí alchymisté už oběvili jistě proti povinnosti lék!
- 4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit o tajemstvích noci ve tvých zahradách. A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce, teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!
- R: Sáro, Sáro, pomalu a líně s hlavou na tvém klíně chci se probouzet. Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno a v poledne už možná bude jiný svět!
- Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro,
 F dmi Cmaj andělé k nám přišli na oběd.

Severní vítr [C] Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

C ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou
F C
Jsem chudý, jsem sláb a nemocen
ami
Hlava mě pálí a v modravé dáli
F G7 C
Se leskne a třpytí můj sen

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí Tam zbytečně budeš mi psát Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě Já nechám si tisíc krát zdát

C C7 F C G7
R: Severní vítr je krutý, počítejlásko má s tím
C C7 F C G7 C
k nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím

- 3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem Už slyším je výt blíž a blíž už mají mou stopu, už větří že kopu svůj hrob a že stloukám si kříž
- 4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén A opustil tvou krásnou tvář Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek Nad hrobem polární zář.

Sirka [G] Demophobia

[emi C D G]

Našel jsem doma starou sirku ta sirka byla vypálená zavolal jsem si bratra Jirku: "Jirko ta sirka byla má!"

On řekl: "Ty mě houpáš!" Já na to: "Tak jest!" On řekl: "Tak mě přesvědč!" Já na to: "Pojď ven!"

A tak jsme šli do garáže táta tam má žiguli koupil ho ze svý apanáže můj táta je lidumil

On řekl: "Proč jsme tady!" Já na to: "Ty nekecej!" On řekl: "Já nic, já nic!" Já na to: "Pojď sem!"

Svázal jsem ho do kozelce pak ho polil benzínem chvíli dělal kotrmelce to než se stal plamenem

On řekl: "Ty jsi blázen!" Já na to: "Cože?" On řekl: "Ahoj brácho!" Já na to: "Sbohem!"

Našel jsem doma starou sirku ta sirka byla vypálená už nemám, nemám bratra Jirku za to může sirka má...

Slavíci Z Madridu [G]

ami emi H7 emi ami emi H7 emi

emi H7 emi

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
emi H7 emi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
emi H7 emi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
emi H7 emi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

ami emi

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

H7 emi nechte mě příjemně snít,

ami emi

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H7 emi zpívat si s nima a pít.

- 2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- 3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Soudný den [C]

ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G zdál se mi sen o poslední pouti,

ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti,

ami G ami

v ten soudný den.

- 2. Kam běžet mám slunce rychle chladne, kam běžet mám - měsíc na zem spadne, kam běžet mám - moře už je na dně, v ten soudný den.
- 3. Stůj, nechoď dál, času už je málo, stůj, nechoď dál, míň než by se zdálo, stůj, nechoď dál, otevři se skálo, v ten soudný den.
- 4. Pán tě zavolá, má pro každého místo, Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou Pán tě zavolá, sám nedokázal bys tov ten soudný den.
- R: Soudí, soudí, pány, slouhy, soudí, soudí, hříšné touhy, soudí, soudí výčet pouhý,

ami

Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

dmi

vtom se probudíš to byl jen sen

ami E ami jen pouhý sen.

- 5. Zdál se mi sen o poslední pouti, zdál se mi sen, že se nebe hroutí zdál se mi sen, že všechno v sebe routí v ten soudný den.
- 6. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě zdál se mi sen, mé svědomí je čisté zdál se mi sen, jen jedno vím jistě amiE ami

Je soudný den!

Studený nohy [C]

ami emi dmi emi

- Prší, choulím se do svrchníku,
 ami emi F G
 než se otočím na podpatku
 zalesknou se světla na chodníku,
 jak pětka na věčnou oplátku.
- Slyším kroky zakletejch panen, to je vínem, to je ten pozdní sběr, každá kosa najde svůj kámen, to je vínem, ber mě, ber.

R: Studený nohy schovám doma pod peřinou

F E ami

a ráno kafe dám si hustý jako tér,

F E ami

přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,

F E D

na koho slovo padne, ten je solitér.

3. Broukám si píseň o klokočí, prší a dlažba leskne se, je chladno a hlava, ta se točí, jak světla na plese.

R:

4. Tak mám a nebo nemám kliku, zakletá panna směje se a moje oči, lesknou se na chodníku, jak světla na plese.

Stýskání [D] Bratři Ebenové

- A D emi hmi f#mi hmi G A

 1. Stýská se mi, černovlásko , po loučení , kdy jsi se mi
 f#mi hmi G C A emi7A
 na rameni vyplakala, černovlásko.
- 2. Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi něžně smála, rozespalá, černovlásko.
- hmi G D A
 R: Stýská šest písmen místo Tvé lásky,
 emi f#mi hmi f#mi
 stýská pláčou dlouhé samohlásky,
 hmi G D A
 stýská zůstala jsi mi pod víčky,
 hmi Gmaj7
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
 emi7 A
 a dveří skřípání nese mi stýskání.
- 3. Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně, podleh' tobě i angíně, černovlásko.
- 4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno, proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?
- 5. Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové, na ústa mě už neklove, černovlásko.
- 6. Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování, inventura milování, černovlásko.
 - A D emi hmi f‡mi hmi G Asus4 |: Stýská se mi , hm, stýská se mi , hm, ...:|

Tak už mi má holka mává [G]

emi D C emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C,E
vlak poslední vagón mívá.

R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,

emi C A7 D7

život jde dál, to se stává, já to vím,

G F D

tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,

emi

tak jeď, jeď, jeď, tak jeď, jeď, jeď,

tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.

2. Koleje jsou cejchem loučení, holkám se ve vočích střádá, smutek je šátek osamění, co mužskejm na cestu mává.

R:

 Za zády zůstal mi pláč a smích do tmy se můj vlak teď řítí zmizela holka jak loňskej sníh a světla měst v dálce svítí.

Tereza [G] Wabi Ryvola

G C D G

1. Ten den co vítr listí z města svál
C D emi
můj džíp se vracel jako by se bál
C D G

že asfaltový moře odliv má
C D E7
a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst

ami emi

řekni kdo by se vracel když všude je tisíce cest.

G D

Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš

ami emi

tenkrát ptal jsem se Terezo kolik mi polibků dáš,

D G

naposled, naposled.

- 2. Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát. Proč vítr mlátí spoustou okenic? Proč jsou v ulici auta, jinak nic?
- Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžný tón Flaut a v závěji starýho papíru válej se černý klapky z klavírů.
- 4. Tak loudám se tím hrozným městem sám a vím že Terezu už nepotkám. Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a vosamělý město mlčící.

Těšínská [C] Jaromír Nohavica

ami dmi F

1. Kdybych se narodil před sto léty

E7 ami dmi,F,E7,ami v tomhle městě.

ami dmi F u Larichů na zahradě trhal bych květy

E7 ami dmi,F,E7,ami své nevěstě.

C dmi Moje nevěsta by byla dcera ševcova

F C

z domu Kamińskich odněkud ze Lvova

dmi F E7 ami

kochał bym ja i pieśćił chyba lat dwieśćie.

- 2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna. Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona. Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy a smála by se hezky. Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
- 3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih. U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
 Měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti, celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.
- 4. Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě. Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru a z oken voněl by sváteční oběd.
- 5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká, bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka. Vidím to jako dnes šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe. Jěště,že člověk nikdy neví co ho čeká.

$\begin{tabular}{ll} Tisíc dnů mezi námi [G] \\[-2mm] Nerez \end{tabular}$

emi ami emi9

1. Ocelově modrou masku máš

hmi7 f#mi7 emi pátý týden se ti bráním den za dnem si na nit navlékáš korálky s vůni našich dlaní

hmi f#mi7 fmiemi
Světlo a tma tak to jsem já
hmi f#mi emi
zhasni a dělej, co se dělat může
světlo a tma tak to jsem já
jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže

 Telefonní seznam nových tváří to je tvůj polštář pod mou hlavou zatržená jména v kalendáři pátý týden ve vzduchu plavou

emi C D emi

- R: Tisíc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá našel jsem tě kdysi ve stohu slámy Ještě dnes mi za košili padá
- 3. Tisíckrát vlasy rozcuchaný vlasy rozcuchaný jako křoví máš sladká jak hrušky planý v hlavě mám z tebe galimatyáš
- 4. Tisickrát přešívaný knoflíček u krku máš a tvůj smích zvoní stejně jako hrany v hlavě mám z tebe galimatyáš

6. = 1.

Topič [C] Karel Plíhal

C emi

1. Sedí topič u piána, preluduje potají

G C D9/F#G

a pod prsty toho pána bílé klapky černají.

C emi

Za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,

G C F7 C

hraje svoje "Pec nám spadla"stále více fortelně.

cmi4 F
R: Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,
D7 G G# G
topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.

2. Sedí topič u piána, preluduje potají a pod prsty toho pána bílé klapky černají. Slaví celý rozesmátý konec topné sezóny a kysličník uhelnatý proměnil se na tóny.

Topoly [C] Ondřej Balík

hmi

Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli vody a hlíny.

dmi7 ami 1. Jako ty topoly stojíme vzpříma, dokud nám dovolí slunce a zima, ami dmi7 jako ty topoly celí se třesem, Cmai hmi7 sekyra zabolí, sekyra zabolí, znamení nesem. ami dmi7 Jako ty topoly, když nemáš sílu, Cmaj FΕ tak lidi z okolí přinesou pilu. ami dmi7 Jako ty topoly v pláči a křiku, Cmaj hmi7 bouře tě oholí, bouře tě oholí G4 F±4

2. Jako ty topoly strach někde nízko, v nejhlubším údolí k nebi máš blízko. Jako ty topoly horko nás moří, belháš se o holi, belháš se o holi, za tebou hoří. Jako ty topoly až přejde září, strniště na poli, listí a stáří. Jako ty topoly do příští zimy, koho to zabolí, koho to zabolí, budou tu jiní.

do vykřičníku.

 $[:h03e232h3e012:][hmi\ G\ A\ f\#mi]$

3. Jako ty topoly, jako ty stromy, jeden si dovolí, jinej se zlomí. Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli, vody a hlíny. Jako ty topoly, jako ty stromy, jeden si dovolí, jinej se zlomí. Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli, vody a hlíny. Jako ty topoly, jako ty stromy, jeden si dovolí, jinej se zlomí. Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli, vody a hlíny. Jako ty ...

To ta Heľpa [C] Tradicionál (sk)

ami dmi ami dmi ami E ami

1. To ta Heľpa to ta Heľpa to je pekné mesto,
a v tej Heľpe a v tej Heľpe švárnych chlapcov je sto.

F C G C E

|: Koho je sto toho je sto nie po mojej vôli,
len za jedným len za jedným srdiečko ma bolí. ::

2. Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole l'en za jedným l'en za jedným počešenie moje.

Toulavej [C] Vojtěch 'Kiďák' Tomáško

ami G ami E

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
 ami G F ami
 ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.

- 2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej, tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.
- F G G7 C
 R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
 F G
 na půdě celta se prachem stydí
 F G
 a starý songy jsem zapomněl hrát,
 ami
 zapomněl hrát.
- 3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej, malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
- 4. Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej', je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

- 5. Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem, známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.
- 6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej', celou noc jim bude zpívat jeden blázen Toulavej.
- R: R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát, vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
- 7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj', ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.

Trampská [F] Bratři Ebenové

dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká, město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák príma, svobodnej, a tak,

dmi G dmi prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F

R: Pojď dál, s námo se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,

dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro

G dmi

s Melounem a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel, a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel, důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš, co jseš, kam jdeš, co jseš.

Tři kříže [C]

dmi C ami 1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

dmi C dmi který v drápech má ďábel sám.

dmi C ami Bílou přídí šalupa "My grave"

dmi C dmi míří k útesům, který znám.

F C ami

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

dmi C dmi někdo do písku poskládal.

F C an

Slzy v očích měl a v ruce znavený, dmi C dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

- První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen. Chřestot nožů, při kterých přejde smích, srdce kámen a jméno "Šten".
- 3. Já Bob Green mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál, Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.
- 4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvoum život vzal. Svědomí měl vedle nich si klek ...

Rec: Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.

R: ...lodní deník, a v něm, co jsem psal.

$\underset{\mathrm{Jan\ Nedv\check{e}d}}{\text{Tul\acute{a}ck\acute{y}\ r\acute{a}no}}\ [F]$

dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

ami ami7 dmi když ze sna budí šumící les a když se zvedám s písničkou známou a přezky chřestí o skalnatou mez.

dmi

R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,

a vodou z říčky oheň se zháší,

B C dmi Dsus2 tak zase půjdem toulat se dál.

- Posvátný je mi každý večer když oči k ohni vždy vrací se zpět Tam mnohí z pánů měl by se kouknout a hned by viděl, jakej chcem svět.
- 3. Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu znáš, bobříku sílu a odvahu touhy kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Už to nenapravím [C]

ami D F E7 ami R: Vap tada dap . . .

ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.

A A7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

fmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E zadní otevřená, zadní otevřená, já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet, to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet, že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho, snad může za to vinný sklep, že člověk často sleví, já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá byla a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase, láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten dopis, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý, byl odměřený moc na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka růží [F] Spiritual Kvintet

dmi G dmi A

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
dmi gmi dmi A

nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A
jen ticho stojí kolkolem
dmidmi/C B A
a vítěz plení vlastní zem,

dmi gmi A dmi je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

- 2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down, kdo zabíjí ten nepláče, derry down, na těle mrtvé krajiny, se mečem píšou dějiny, je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
- 3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down, dva rody živí jeden hněv, derry down, kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům, je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
- 4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down, však hlína pije jednu krev, derry down, ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie, je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Velrybářská výprava [C]

	C	F	G		C
1.	Jednou plác mě	é přes rame	eno Johny	zvanej	Knecht
	ami	dmi	G	ì	C
	Mám pro tebe,	hochu, v p	acu moc fa	ajnovej	kšeft!
	C	F	G	C	
	Objednal hned	litr rumu a	a pak nežn	ě řval:	
	ami	dmi	G	C	
	Sbal se, jedem	na velryby,	prej až za	polár.	

R: |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

C ami dmi G C

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

- 2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce, nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce, vypluli jsme časne zrána, směr severní pól, dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
- 3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz, hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz, na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci, v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- 4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok, starej řejdař povídá, že nedá ani flok: Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog, tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.
- 5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví, stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi, z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Vlajka [F,D]

dmi A

1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
A7 dmi
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
D gmi
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
dmi A7 D
z písniček známých vše jistě vytuší.

G A7 D

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,

F# G D

hned se s mráčky snoubí, vlát bude zas,

A7 D

až mládí čas opustí nás.

2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj, vzpomeneš chvil těch, kterés' míval tolik rád, tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Vstávej, holka [G]

- G ami7 hmi7 ami7 D G

 1. Vstávej, holka, bude ráno kalný jako Metuje.

 ami7 hmi7 ami7 D G

 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím, kde tu je.

 emi ami emi ami D7 A7 D7

 Jedno stojí tamhle v koutě bez pedálů, bez kláves.

 G ami7 hmi7 ami7 D G

 V tomhle jednou povezou tě funebráci přes náves.
- 2. Báby budou mlíti pantem, chlapi bručet pod kníry: "Tahala se s muzikantem, proto tyhle manýry." Housle budou svými trylky opěvovat tichounce, všechny tyhle horký chvilky ve studený garsónce.
- 3. Pak na dráty telefonní jako noty na linky sednou hvězdy, které voní jak rumový pralinky. Z nich ti potom loutna s flétnou naposledy zahraje, že se naše duše střetnou hned za bránou do ráje.
- 4. Vstávej holka bude ráno, kalný jako Metuje. Zahraju ti na piáno, jen co zjistím kde tu je. Dopij tenhle zbytek rumu, ať je zase veselo, jsme tu spolu z nerozumu, tak co by nás mrzelo.

$\underset{\operatorname{Tradicion\'al}}{\mathsf{Zabili}} \; [C]$

C F

1. Zabili, zabili,

dmi F C chlapa z Koločavy.

C F

řekněte, hrobaři,

dmi F C kde je pochovaný.

C

R: Bylo tu není tu

F

havrani na plotu

C

bylo víno v sudě

F G ted' tam voda bude

C G C není není tu

2. Špatně ho zabili špatně pochovali vlci ho pojedli ptáci rozklovali

R:

 Vítr ho roznesl po dalekém kraji havrani pro něho na poli krákají

R:

4. Kráká starý havran krákat nepřestane dokud v Koločavě živý chlap zůstane

$\underset{\mathrm{Fleret}}{\mathsf{Zaf\acute{u}kan\acute{e}}} \; [\mathrm{C}]$

ami Asus2 ami Asus2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
ami C G ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E ami Fmaj7 ami Esus4
cestičky sněhem sú zafúkané.

ami C G C
R: Zafúkané, zafúkané
F C dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané
ami C G C
Zafúkané, zafúkané
F dmi E ami
kolem mňa všecko je zafúkané

- 2. Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.
- R: |: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :|
- 3. Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.
- R: |: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :|

Zatanči [G] Jaromír Nohavica

	emi G	D	emi		
1.	Zatanči,	má milá, zata	nči pro	mé oči,	
	G	D		emi	
	zatanči a	vetkni nůž d	o mých	zad,	
	G	i [)	emi	
	ať tvůj š	at, má milá, a	ư tvůj š	sat na zemi	skončí
	G	i [)	emi	
	ať tvůj š	at, má milá, r	ázem je	sňat.	

emi G D emi
R: Zatanči, jako se o kolo ohně tančí,
G D emi
zatanči jako na vodě loď,
G D emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D emi
zatanči, a pak ke mně pojď.

 Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

R:

 Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

Zítra ráno v pět [G]

emi G

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C D G E7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
ami D7 G emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
ami H7emi ami D7 G emi
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
ami H7 emi
a pak vzpomenu si na tebe.

- 2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
- 3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.
- 4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, Lásko, nezapomeň a žij...

2 Rybičkovky

Apoštolská [C]

- C G ami C7

 1. Prosíme tě dej nám pane sílu,
 F dmi G G7
 Chceme začít podle slov tvých žít,
 C E ami
 věříme že jednou budem v míru
 C7 F G7 C G7
 u tvého sto lu společně víno pít.
- 2. Dívej se na všechny naše zkoušky, jak se utápíme v starostech, bez tebe by svět byl jenom pouští, bez tebe by život neměl vůbec žádnej cíl.

Boží radost jak řeka [F]

F F7 B F

1. Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,

dmi G7 C C7

boží radost ať plní duši mou.

F F7 B F

Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,

dmi G7 C7 F C7F

boží radost ať plní duši mou.

- 2. Boží láska ...
- 3. Boží pokoj ...
- 4. Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka, Boží pokoj ať plní duši mou. Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka, Boží pokoj ať plní duši mou.

Bůh je záštita má [G]

G D7 G R: Bůh je záštita má, Bůh je záštita má,

G7 C G D7 G

Bůh je záčtite má s Ním nemucím se bá

Bůh je záštita má, s Ním nemusím se bát.

- 1. Nevím co mi zítřek tají, strasti bez konce se zdají, mraky cesty zakrývají, ale Bůh je spása má.
- 2. Každý den od procitnutí k nové honbě štvát mne nutí, nikde místa k spočinutí, jenom v Bohu najdu mír.
- 3. Kolem svět se rve a plení, lidské vztahy zlato mění, Bože, dej, ať v pokušení, vím, že Ty se staráš sám.

Effatha [G]

emi G D

Otvírej našemu Pánu, otvírej, přichází k nám,

ami C H7 otvírej bratřím, sestrám dokořán.

emi G I

Otvírej Svatému Duchu, otvírej, přichází k nám,

ami C H7 otvírej Božímu slovu dokořán.

 $\begin{array}{cccc} & \textbf{emi D} & \textbf{ami C H7} & \textbf{emi} \\ & \text{Effatha } -a, \text{ effatha } -a-a. \text{ (Effatha)} \end{array}$

Hosana [G]

G D emi C D

1. |: Hosana, hosana Bohu na nebi. :|

C D G C D G R: Jméno slavíme tvé, (aleluja), chválí Tě srdce mé, (aleluja)

C G D G D emi C D G vyvýšen buď ó Bože náš, hosana Bohu na nebi.

2. |: Sláva, sláva všech králů Králi. :|

Jsem všechno, co nemáš [D]

R: Jsem všechno, co nemáš, jsem všechno, co hledáš, A A7 D řekni to lidem všem, řekni to lidem všem.

emi
Řekni, že v srdci tvém byla tma, černá noc,
A A7 D
uprostřed noci té vyšla hvězda na pomoc.

emi A D

1. Neměl jsem sílu se s životem rvát,
emi A A
na půli cesty vždy zůstal jsem stát,
D7 G
zvedal jsem zoufale svůj těžký kříž,
gmi D A7 D
náhle jsem uslyšel jméno Ježíš.

- Nikdy jsem nevěděl, co je to hřích, poznal jsem v světě jen slzy a smích, až když jsem, Pane můj, našel Tebe, viděl jsem jasně, jak hřích můj zebe.
- 3. "Vezmi svůj kříž a pojď po cestě Mé, dej mi své trápení, my dojdeme!" Tohle mi Ježíš řek a já jsem šel, dneska už dobře vím, že pravdu měl.

Laudato Sii [D]

D

R: Laudato sii, o mi signore

hmi
Laudato sii, o mi signore

G
Laudato sii, o mi signore

A
Laudato sii, o mi signore

- Dík za všechnno, co stvořils´,Pane, dík za teplo, když slunce plane dík za hvězdy a vánek svěží, dík za vodu, za hudbu z věží
- Dík za vesmír, planetu Zemi, dík za chvíle, kdy dobře je mi, za přírodu, když všechno vzkvétá, moře, hory, za krásu světa.
- 3. Za to všechno dík ti vzdáváme, spolu s bratry žalmy zpíváme, ať každý z nás z blízka i z dáli, celým srdcem tě, Pane, chválí!

Modlitba sv. Tomáše Mora [G]

G C G C

1. |: Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych

D sněd :|

C D C D D7 G E7

|: dej mi zdravé tělo, Pane, a nauč mě s ním za cházet :|

- 2. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás, ať s hříchem nevydržím a napravit jej umím včas.
- 3. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá, dej, ať neberu moc vážně své malé pošetilé já.
- 4. Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip, ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.

Na Golgotu [D]

D F#7 hmi E

1. I dnes Ježíš v krvi, v potu trpí cestou na Golgotu,
D A D A
čeká kdo mu pomůže nést kříž.
D F#7 hmi E
Doufá, že snad někdo z davu překoná strach o svou hlavu,
D A D A
neutíkej Šimone, pojď blíž. Ježíš jde

D D7 G gmi
R: na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu
D f#mi G A
čeká kdo mu pomůže nést kříž, Ježíš jde
na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu,
neutíkej Šimone, pojď blíž

- 2. Spoustě lidem zle se daří, klesají pod křížem stáří, nemocní a opuštění jsou. opuštění svými dětmí, mají smutné oči ze tmy v níž jdou smrti vstříc na kolenou. Oni jdou...
- 3. Hodně dětí, jak je známo, ptá se doma často: Mámo, kdy se táta nastěhuje k nám? Pročs tátovi trnem v oku, proč nás jednou za půl roku navštíví a zas odjede sám? Děti jdou...
- 4. Po ulicích dnes a denně lidi chodí otráveně, z radosti jim zbyl jen planý smích. Jsou na sebe často sprostí, trpí lidskou lhostejností, kdo si všimne lidí nešťastných, kteří jdou...

Nám, Pane, dal jsi slovo své [F]

ami Α7 R: Nám, Pane, dal jsi slovo své, В **C7** F Ducha svého dej nám též, ami Α7 ať Tebe vždycky přijmeme, **C7** Ducha svého dej nám též,

- 1. Zůstaň, Pane s námi všechny dny až na věky Ducha svého dej nám též, Ty jsi cesta, ty jsi život pro nás, pro bratry. Ducha svého dej nám též.
- 2. Všechny moci světa, když nás, Pane, týrají, Ducha svého dej nám též, Ve víře nás přece Boží síla provází Ducha svého dej nám též.
- 3. Stále znovu zpívám: Pane, dej nám Ducha též Ducha svého dej nám též, který srdce, mysl zarmoucenou pozdvihne Ducha svého dej nám též.

Neseme, Pane, chléb a víno |F|

dmi Neseme, Pane, chléb a víno, ami dmi neseme celý život náš. Neseme, Pane, chléb a víno ami a hledáme tvou tvář,

ami dmi tvou tvář, tvou svatou tvář.

Ó, Pane, zhasíná den [D]

D hmi G A D R: |: Ó, Pane, zhasíná den, prosím modlitbu mou slyš :|

- D emi

 1. Modrou nebeskou báň, jasnou sluneční pláň,
 hmi G A A7 D
 bílá oblaka dne, vše zavírám ve svůj dík.
- 2. Kvítím vonící zem, lesů na horách lem, řeky jiskřící proud, vše zavírám ve svůj dík.
- 3. První večerní stín, teplý domova klín, božské večeře dar, vše zavírám ve svůj dík.

Pojď ke mně blíž $[\mathrm{G}]$

emi C emi D G D emi

1. |: Pojď ke mně blíž a poslouchej, nesu ti radostné poselství :|
emi ami emi D G D G(emi)
|: Bůh si vzpomněl na své slovo, splnil dávná proroctví. :|

- 2. |:Ten který byl, ten který je, ten který bude až na věky:|
 |: poslal světu Mesiáše, jak zněl příslib odvěký. :|
- 3. |: On přišel sem, na naši zem, kázat o lásce a pokání, :| |:svou krev prolil za nás všechny, zve nás k následování:|
- 4. |:Já za ním jdu pojď také ty půjdou nás zástupy já to vím:|
 |: cestou úzkou, která vede do Kristova království. :|

Ordinarium IV [CDGAC]

KYRIE

C G ami :Pane, náš Bože, smiluj se nad námi. C G E

Ježíši Kriste, smiluj se též.

F dmi G emi [ami|F|A] ami Duchu Svatý, slyš naše prosby, Bože, slituj se.:

GLORIA

Sláva na výsostech Bohu a na zemi mezi lidmi mír.

emi7

Vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu,

f∄mi DGPane a Bože, nebeský Králi, Bože Otče všemohoucí.

emi7 Ty který snímáš hříchy všeho světa,

přijmi naše prosby, smiluj se, Pane, smiluj se nad námi.

(C7+)(hmi7) emi7 Jenom ty jsi Švatý, jenom ty jsi Pán,

 $(F\sharp 7)$ G (gmi6+)F∄m D Ježíši Kriste, se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.

DADDD Amen. Amen. Amen.

CREDO

C ami D G C

1. Věřím v jednoho Bo-ha, Otce všemocného.

ADG C \mathbf{C} H7 emi Věřím i v jeho Syna, Ježíš je jeho jméno.

G D emi hmi C G C D G

R: Věřím, vě řím, věřím, a – men.

2. V Ducha Svatého věřím, dárce života, Pána. Jedné církvi se svěřím, od Boha je poslána.

3. Jeden křest já vyznávám, v hříchů odpuštění. Vzkříšení očekávám, potom život věčný.

SANCTUS

Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán. Ε Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán. Hosana chóry znějí, andělé chválu pějí, zástupů všech Pán. (Hosana.) Vchází ve jménu Páně, na věky požehnán je zástupů všech Pán.

AGNUS DEI

ami Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, ami smiluj se, smiluj se nad námi. F G Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, G C Esmiluj se, smiluj se nad námi. ami G Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, ami G ami daruj nám, daruj svůj pokoj.

Pojďte ke mě všichni [C]

G ami F C CGPojďte ke mně všichni, kteří pracujete . Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi C C(G7)ami F : A já vám, praví Pán, já vám odpočinek dám. :

Prosba k duchu svatému [A]

- A E7 f#mi D A E7 A E7

 1. Přijd' již, přijd' Duchu stvořiteli, Duchu smíření,

 A E7 f#mi D A E7 A E7

 přijd' již a proměň svět náš celý v nové stvoření.
- A E f#mi c#mi D E A E R: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj , A E f#mi c#mi D E A nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.
- 2. Probuď svým dechem kosti suché, zažeň temnotu, najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.
- Probuď svědomí otupené, sbližuj národy, zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Příjmám [D]

hmi A emi hmi A emi
Tvé tělo, Pane, přijímám, Tvou církev, Pane, přijímám.

D A emi hmi
|:dotýkám se hříchů, dotýkám se ran,
G A emi
jsou mé, jsou Tvé, Pane, přijímám.:|

Přijmi, Pane [G]

- G hmi C D7

 1. Přijmi, Pane, z našich polí chléb.
 G hmi C D7
 Přijmi, Pane, z našich vinic víno,
 emi A emi A
 z našich polí chléb, z našich vinic víno,
 C D D7
 chléb a víno, spásy znamení.
- Přijmi, Pane, ze Svých polí chléb. Přijmi, Pane, ze Svých vinic víno, ze Svých polí chléb, ze Svých vinic víno, ať nás Tvojí mocí promění.
- D GCD G R: Ty jsi, Pane, | :sám pravý vinný kmen. emi H7 C D7 V plodech dojdou štěstí, kdo jsou Tvoje ratolesti:|
- Díky za krev za nás prolitou, díky za Tvou oběť, Pane, díky, vždyť jen pro Tvůj kříž jsme Ti, Bože, blíž, díky, že nám Sebe nabízíš.
- 4. Díky, že jsi přijal úkol svůj, žes šel plnit vůli otce svého, z lidí že tvůj čin sejmul tíhu vin, každý člověk je teď Boží syn.

Přijmi, Pane [G]

- G hmi C D7

 1. Přijmi, Pane, z našich polí chléb.
 G hmi C D7
 Přijmi, Pane, z našich vinic víno,
 emi A emi A
 z našich polí chléb, z našich vinic víno,
 C D D7
 chléb a víno, spásy znamení.
- Přijmi, Pane, ze Svých polí chléb. Přijmi, Pane, ze Svých vinic víno, ze Svých polí chléb, ze Svých vinic víno, ať nás Tvojí mocí promění.
- D GCD G R: Ty jsi, Pane, | :sám pravý vinný kmen. emi H7 C D7 V plodech dojdou štěstí, kdo jsou Tvoje ratolesti:|
- Díky za krev za nás prolitou, díky za Tvou oběť, Pane, díky, vždyť jen pro Tvůj kříž jsme Ti, Bože, blíž, díky, že nám Sebe nabízíš.
- 4. Díky, že jsi přijal úkol svůj, žes šel plnit vůli otce svého, z lidí že tvůj čin sejmul tíhu vin, každý člověk je teď Boží syn.

Připravujte cestu [F]

F7 1. Otevřete brány hradeb kamenných, Fdim otevřete brány hradeb srdcí svých ami B C **C7** otevřete, aby mohl dál. F F7 Nechte všeho, nechte obav, starostí, Fdim připravujte cestu Jeho království, dmi G7 připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

F F7 B Fdim

R: To kvůli Králi, Králi

F dmi G7 C7 připrav každý cestu, cestu svou.

F F7 B Fdim

To kvůli Králi, to kvůli Králi

F dmi G7 C7 F naprav každý cestu, cestu křivou, cestu zlou.

 Pozdvihněte svoje srdce znavená, posilněte klesající kolena, otevřete, aby mohl dál.
 Není doba k spánku, je čas nabrat sil, pominula noc a den se přiblížil, připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

Půjdeš-li pouští [A]

hmi A

|: Půjdeš-li pouští, tvou stopu neztratím.

`‡mi

Půjdeš-li vodou, nestrhne tě proud.

hmi A

Půjdeš-li ohněm, plamen tě nespálí.

f<u></u>mi E

Svítím ti na cestu, půjdeš-li tmou. :

hmi A D F‡ |: Ať jdeš kamkoli, kamkoli, kamkoli - já jdu s tebou. Ať jsi kdekoli, kdekoli - já jsem s tebou. :|

Slunce Kristovy lásky [G]

G C D C G Slunce Kristovy lásky ať ozáří nás,

G C D C D oheň svatého Ducha ať zapálí nás.

ami emi ami emi At nedoutnáme jen, at nezhasíná den,

F ami C D ve kterém se jeho milost oslavovat má.

Spojnás v jedno, Pane [C]

C ami
Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jedno poutem,
dmi G7 C
jenž nemůže být zlámáno.
C ami
Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jedno poutem,
dmi G7 C

spoj nás věrnou láskou svou. C F C amiG7

C F C amiG7 C G Je jen jeden Bůh, je jen jedno Tělo,

C F C ami C C G7(C) je jen jeden Král, proto zpíváme:

Světem běžím dál [C]

F G C ami

Světem běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj,
 F G C

na cestu mi svítí slovo Tvé.

F G C ami Pokrm můj a nápoj je vždy konat vůli Tvou,

dmi G7 C C7 zbraní mou je svaté jméno Tvé.

- R: Já nemohu říct, že bys' mi někdy něco vzal, vždyť všechno, co mám, je vlastně Tvé. Já mohu jen říct, že mi dáváš stále víc, nekonečné množství lásky nezměrné.
- 2. Šťasten běžím dál, když slunce svítí nad hlavou, s vírou běžím dál, když přijde mrak. Kam bych jinak šel, když znám cestu za Tebou, v lásce Tvé jsem svobodný jak pták.
- 3. A tak běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj, na cestu mi svítí slovo Tvé. Srdce chválí, ústa slaví Tebe, Pane můj, s Tebou život nikdy nezšedne.

Svorni jsme [G]

emi

1. Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán

ami emi

Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán

ami emi

S modlitbou zříme den, kdy rozkol bude překonán.

C emi ami

R: Poznají nás po lásce, křesťany, křesťany,

emi C em

Ano, po lásce poznají křesťany.

- 2. |: Půjdeme ruku v ruce, půjdeme k lidem všem. :| Společně rozhlásíme, že Bůh přišel v tuto zem.
- 3. Každý chval Boha Otce, od nějž život pochází, každý chval Syna Jeho, v němž vše smysl nachází a každý chval Dar Ducha, jenž svornosti předchází.

Svý kroky rozezpívej [C]

dmi C F G B C ami
R: |: Svý kroky rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej,
dmi C F G B C D
Chválama rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej. :|

dmi
G
1. |: Vzdejme Pánu díky, :||: za vše co nám dává, :|
B
A7
|: za vše co nám bere, :||: patří Pánu sláva. :|
dmi
G
|: Vzdejme Pánu díky, :||: že se stará aby, :|
B
A7
|: nepropadli smrti :||: jeho lidé slabí :|

- 2. Vzdejme Pánu díky, novou cestu klestí V době která zná jen pomíjivé štěstí. Vzdejme Pánu díky, křížem přišel říci, já jsem cesta, pravda osvobozující.
- Vzdejme Pánu díky, zdroji pravé spásy, doutnající oheň láska neuhasí.
 Vzdejme Pánu díky jakoo děti Boží, že v člověku láska lásku stále množí.
- 4. Vzdejme Pánu díky, burcuje svým slovem: Starej svět už umřel, my žijeme v novém. Vzdejme Pánu díky, mění dávné řády, Bůh už není v dálce, Kristus žije tady.

Tobě patří chvála [A]

A Amaj7
|: Tobě patří chvála, čest a sláva,
G hmi E
my zvedáme svoje dlaně, my voláme: Ty jsi Pán! :|
A f#mi
|: Vždyť Ty jsi Pán, Ty jediný, Ty jsi Král,
D hmi E
Ty jsi tolik nádherný, celý svět se ti klaní :|
D E A f#mi
Neboť Tvé je království, moc i sláva na věky,
D E f#mi
v Tvém jménu je síla, Ty jsi Alfa, Omega,
D hmi E A
|: Ty jsi Ježíš, Ty jsi Pán, Vládce můj :|

Vše, co mohu dát, je chvála [D]

D A hmi A |: Vše, co mohu dát, je chvála, vše, co mohu dát, je dík, D A G A D vše, co mohu dát je zvednout hlas ke chvále Tvé. :|

G emi D hmi G A D D7 Cítím, že se mě Tvá ruka dotýká, Duch Svatý přichází.
G emi D hmi
Před Tvou tváří padá na mě sláva Tvá,
G A D D7 G A D
pozvedám svůj hlas, pozvedám svůj hlas.

Vychází [C]

gmi7 emi7 C 1. Vychází vychází vychází nad lesem, ami7 zlatavej kamarád paprskem budí Zem emi ami F a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka, gmi dmi7 C odmotávám zlatý nitky z klubíčka. gmi7 F Vychází vychází lidem vstříc, gmi7 F zlatavej kamarád vidět je víc a víc emi ami a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka, G F odmotávám zlatý nitky ze zlatýho klubíčka.

ami F G C
R: Jen se toč a jen skákej, smích je dobrej společník.
emi ami F C emi7
Pána chval za dar světla, v písni odešli svůj dík.

2. Vychází vychází vychází s přesností zlatavej kamarád zlatem kraj pohostí a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček, je čas poodmykat zámky u víček. Vychází vychází vychází bez řečí zlatavej kamarád ze tmy Zem vyléčí a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček, je čas poodmykat klíčem rána zámky u víček.

Zde jsem [E]

E Hsus4 f#mi Asus2

1. K nám když jsi vstoupil, Tvá zář ve tmě vzpála,

E Hsus4 Asus2

E Hsus4 Asus2 Tvůj čin mi dal zahlédnout

E Hsus4 f♯mi Asus2 krásu, co dává mi touhu Tě chválit,

E Hsus4 Asus2 v blízkosti Tvé navždy žít.

R: R: Zde jsem, chci Tě chválit, před Tebou se sklánět, $\mathbf{c}\sharp\mathbf{m}\mathbf{i}$ Asus2

zde jsem a chci říct, že jsi můj Pán

Jsi nade všechno krásný, hoden chval a úcty, c \sharp mi A

nade všechno nádherný, Ty sám.

 Králi všech dnů, který vládneš ve slávě, byls' v nebesích uctíván Zem, dílo Tvé, byla místem Tvé bídy, z lásky, když snížil ses k nám.

 $H/D\sharp$ E A |: A z lásky k nám jsi snášel kříž, $H/D\sharp$ E A co stál můj hřích, Ty sám jen víš. :|

3 Zahraniční

Take me home, country roads [G] John Denver 1. Almost heaven, West Virginia, Blue Ridge Mountains, Shenandoah River. Life is old there, older than the trees, younger than the mountains, growin' like a breeze. R: Country roads, take me home, C emi to the place I belong. West Virginia, Mountain momma, take me home Country roads. 2. All my mem'ries gather round her, miner's lady, stranger to bluewater. Dark and dusty, painted on the sky, misty taste of moonshine, teardrop in my eye. R: G I hear her voice in the morning hour she calls me, The radio reminds me of my home far away. And driving down the road I get a feeling D7 that I should have been home yesterday, yesterday.

The House of the Rising Sun [C] ami, C, D, F, ami, E, ami, E

ami C 1. There is a house in New Orleans. \mathbf{C} ami they call the Rising Sun, ami D and it's been the ruin of many a poor boy, F amiC,D,F,ami,E,ami,E

2. My mother was a tailor, she sewed my new blue jeans. My father was a gamblin' man down in New Orleans.

and God. I know I'm one.

- 3. Now the only thing a gambler needs is a suitcase and a trunk, and the only time he'll be satisfied is when he's all a-drunk.
- 4. Oh mother, tell your children not to do what I have done. Spend your lives in sin and misery in the house of the Rising Sun
- 5. Well I've got one foot on the platform, the other foot on the train, I'm going back to New Orleans to wear that ball and chain
- 6. Well there is a house in New Orleans, they call the Rising Sun, And it's been the ruin of many a poor boy, and God, I know I'm one.